

ژورنال

شماره ۷۲

سردبیر این شماره: سیاوش آذری

۳۰ مارس ۲۰۲۲ - ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

در این شماره ژورنال

باز هم درباره حذف ارز ترجیحی

نوشته حسن صالحی

اعتراض زنان در مشهد پشت در ورزشگاه

نوشته سهیلا دالوند

عفو بین الملل در مورد حکومت اسلامی

نوشته کاظم نیکخواه

احساس آزادی زنان، احساس خفقان آیت الله ها

نوشته یاشار سهندی

کمیسیون «مقام زن» و بی آبرویی سازمان ملل

نوشته سیما بهاری

باز هم درباره حذف ارز ترجیحی

حسن صالحی

در مجلس اسلامی بحث درباره حذف ارز ترجیحی (دلار به قیمت ۴۲۰۰ تومان) بالا گرفته است. ارز ترجیحی یکی از منابع دزدی و فساد الیگارش های اسلامی بوده است. ارز ترجیحی را می گیرند و بجای اینکه برای تامین مواد مصرفی مورد نیاز بکار برند، در بازار آزاد به فروش رسانده و ثروت های افسانه ای به جیب می زنند. ارز ترجیحی در عین حال برای تامین برخی کالاهای اساسی و دارویی مردم اختصاص می یابد. وقتی که این ارز ترجیحی حذف شود

قیمت ها سر به فلک خواهد کشید.

حالا می گویند که دولت و بخشی از نمایندگان مجلس با حذف ارز ترجیحی موافقند اما ظاهرا کسی حاضر نیست مسئولیت پیامدهای آن را بر عهده بگیرد. مسئله برای مردم اما فقط حذف و یا عدم حذف این ارز نیست. مسئله این است که این چه نظامی است که وقتی ارز ترجیحی هست نفعش در جیب یک مشت مفتخور و دزد می رود و مردم از آن نصیبی نمی برند و وقتی هم که حذف می شود تاوانش را مردم باید با گرانی سرسام آور اجناس بپردازند؟

مسئله برای مردم حکومتی است که اقتصادش

ورشکسته است و نمی تواند جواب نیاز مردم را بدهد. دعوای حکومتی بر سر این است که نکند حذف ارز ترجیحی به شورش مشابه آبان ۹۸ بعد از گران شدن بنزین بیانجامد. حق دارند نگران باشند. مردم بشدت ناراضی هستند. تنها راه رهایی از این وضع انقلاب است.

چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

۳۰ مارس ۲۰۲۲

اعتراض زنان در مشهد

پشت در ورزشگاه

سهیلا دالوند

روز سه شنبه ۹ فرودین، مسابقه فوتبال ایران و لبنان در مشهد در حالی برگزار شد که علیرغم فروش بلیت به زنان بار دیگر جمهوری اسلامی زن ستیز مانع ورود آنها به ورزشگاه شد. در اعتراض، زنان، نه تنها عقب نشینی نکردند، بلکه خواهان ورود به ورزشگاه شدند و در پشت در ورزشگاه ایستاده و یک صدا فریاد زدند: «ما اعتراض داریم!» درمقابل، نیروی انتظامی با اسپری فلفل به آنها حمله کرده و اوج توحش دستگاه اسلامی را به نمایش گذاشت.

سحر خدایاری را به یاد بیاوریم، دختر جوانی که در اعتراض به حکم شش ماه حبس تنها به “جرم” حضور در استادיום آزادی و تماشای تیم محبوبش، در مقابل بیدادگاه حکومت اقدام به خودسوزی کرد و متأسفانه جان باخت. جمهوری اسلامی از زمان به قدرت رسیدن تلاش کرده که با تصویب قوانین ارتجاعی و اسلامی، تبعیض جنسیتی و عدم حقوق برابر را رسمیت دهد و زنان را به وسیله ای برای خانه داری و تولید مثل تبدیل نماید.

در تقابل با این توحش، زنان در چهار دهه گذشته تحت هیچگونه شرایطی نه تنها عقب

نشینی نکرده، بلکه با حضوری جسورتر و با
فریادی رساتر در صف اول تمام اعتراضات بارها
اعلام کرده اند که حکومت «ضد زن نمیخوایم،
نمیخوایم»، «حکومت زن ستیز سرنگون،
سرنگون» و پرچم برابری طلبی و آزادی خواهی
را همواره برافراشته اند.

چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

۳۰ مارس ۲۰۲۲

عفو بین الملل در مورد

حکومت اسلامی

کاظم نیکخواه

سازمان عفو بین الملل در گزارش سالانه خود بطور مبسوطی تداوم گسترده و نظام مند اعدام، شکنجه و سایر رفتارهای ظالمانه و غیرانسانی، مجازات شلاق، قطع عضو و کور کردن چشم از سوی مقام های قضایی، و محروم کردن زندانیان از مراقبتهای پزشکی، خودداری مقامات جمهوری اسلامی در تضمین دسترسی به موقع و عادلانه به واکسن کرونا و اشکال دیگری از ستمگری در قبال مردم این کشور را تشریح میکند.

اواخر اسفند سال گذشته نیز جاوید رحمان،
گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در
امور ایران، بخاطر اعدامهای گسترده، خواستار
پاسخگویی جمهوری اسلامی به جامعه جهانی
در قبال نقض گسترده حقوق بشر در این کشور
شد.

جمهوری اسلامی امروز وسیعا مورد نفرت و
شرم مردم جهان است. اما دولتها هنوز در پی
سازش و معامله با آنها. این رفتار را ما مردم با
فشارها و افشاگریهای خود میتوانیم تغییر دهیم.
بطور واقعی جامعه بشری جای چنین حکومتهایی
نباید باشد. جای حکومتهای قرون وسطائی زباله
دان تاریخ است. این نوع گزارشها خوبند اما

کافی نیستند. بدتر از اینها را میدانند و با آن سر
میز مذاکره می نشینند. ما میتوانیم کاری کنیم
چنین حکومتی که ننگ بشریت است و رئیس
جمهورش را مردم آیت الله قاتل میخوانند در
دنیا بایکوت و منزوی شود. باید فشار بر دولتها
را بیشتر کنیم. ضربه کاری و نهایی را هم ما
مردم شاید همین امسال وارد و کارشان را تمام
کنیم.

چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

۳۰ مارس ۲۰۲۲

احساس آزادی زنان، احساس خفقان آیت الله ها

یاشار سهندی

ناصر مکارم شیرازی: ”وضع حجاب در مجموع
خوب نیست به خصوص در مسافرت‌ها.“

مکارم شیرازی یک پایش این دنیا و یک پای
دیگرش آن دنیا است و به ضرب امکانات بی
نهایت حکومتی برای درمان امثالهم و نه به اراده
خداوندی فعلا عمرش به جهان باقی است. مبارزه
زنان بر سر حجاب اما چون خوره روانش را می
خورد. او از غیظ حتی واژه ”زنان“ را نیز بکار
نمی برد و میگوید: ”گویا آزادی بیشتری احساس

می‌کنند!“ و بدین گونه معترف است که حجاب زندان زنان است که با رعایت نکردن آن زنان احساس آزادی بیشتری می‌کنند. او در ادامه رو به فرمانده نیروی انتظامی می‌گوید: ”باید برای معضل بی‌حجابی راهکار ارائه داد!“

چهل و سه سال است راهکار ارائه داده‌اند و زنان با وجود تحمل هزینه بسیار سنگین، با مبارزات خود راهکارهایشان را به شکست کشانده‌اند. کافی است این روزها در خیابان گشت کوتاهی بزنید: دیگر روسری نداشتن زنان، بخصوص جوانترها به یک امر عادی تبدیل شده است. این امر بی‌شک احساس آزادی بیشتری نه تنها به زنان، بلکه به کل جامعه می‌دهد و با گسترده

تر شدن این امر آیت الله ها احساس خفقان
بیشتری می کنند.

اما راهکار واقعی در مقابل حجاب، مبارزه برای
سرنگونی حکومتی است که هر چه نکبت است
بر سر جامعه، بویژه زنان آوار کرده است. این
راهکاری است که در دستور کار جامعه است؛
کاش عمر آیت الله به آن کفاف دهد تا مرگ
خود را شاهد باشند.

چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

۳۰ مارس ۲۰۲۲

کمیسیون «مقام زن» و بی آبرویی سازمان ملل

سیما بهاری

از جمعه ۵ فروردین، ایران رسماً به عضویت کمیسیون مقام زن سازمان ملل در آمد. این نهاد قرار است از مقام زن پاسداری کند. اما مثل روشن است که این توقع بی جایست.

در ایران، زنان شهروندان بی حقوقی هستند که هر روز و هر لحظه حرمت و حیثیت و حقوقشان زیر دست و پای قوانین اسلامی و قرون وسطایی له میشود. جهان، جمهوری اسلامی را به عنوان یک حکومت ضد زن میشناسد. این را مبارزات

قدرتمند زنان به جهان نشان داده است. بسیاری از زنانِ معترض به حکومت جانیان اسلامی را دنیا می‌شناسد. با عضویت حکومت اسلامی در کمیسیون "مقام زن"، مجوز برای پایمال کردن حقوق زنان به رسمیت شناخته می‌شود. این اتفاق لکه‌نگی خواهد بود بر دامن سازمان ملل.

قرار است ایران برای مدت چهار سال عضو این کمیسیون باشد. معلوم نیست جمهوری اسلامی تا کی سر کار بماند. مقامات حکومت میدانند که در سرایشی سقوط اند. میدانند که جنبش سرنگونی طلبی هر روز قویتر میشود. این را در سخنرانیها و گردهم آییها به یکدیگر یادآور میشوند. اما حتی یک روز بودنشان در این

کیمیون شرم آور است.

باید با تمام نیرویمان به این تصمیم اعتراض کنیم. در سطح بین المللی باید اعتراض علیه این بی آبرویی را سازمان بدهیم. در ایران باید در هر تجمع این افترض سیاسی را به یک مورد اعتراض تبدیل کنیم. از نهادهای بین المللی بخواهیم که به این انتخاب اعتراض کنند. بگوئیم که سکوتشان نه تنها قابل قبول نیست، که شرم آور است.

چهارشنبه ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

۳۰ مارس ۲۰۲۲

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر
به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران)
منتشر می شود.
ژورنال جمعه ها منتشر نمی گردد.

تماس با نشریه:

واتس آپ و تلگرام : ۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

پخش و انتشار مطالب در مدیای
شخصی و سایت های دیگر با ذکر منبع
و لینک به سایت ژورنال آزاد است.

www.journalfarsi.com

ژورنال